

THÁNH DANH THIÊN CHÚA VƯỢT QUÁ ĐẤT TRỜI!

... Đức Tin trong sáng của một binh sĩ Nga, qua bức thư tìm thấy trong túi áo sau khi chàng tử trận.

Nhờ hồng ân nhưng-không của Trời Cao, vào đêm cuối cùng của cuộc đời trai trẻ, một đêm ngồi dưới bầu trời đầy muôn tinh tú, đẹp tuyệt vời, đôi mắt tinh thần của chàng bỗng mở ra. Chàng tự mình khám phá ra sự hiện hữu đầy yêu thương của THIÊN CHÚA. Với sự hiểu biết "mới tinh" về THIÊN CHÚA, chàng ngây thơ chuyện vãn với Chúa trong tâm tình đơn sơ giản dị của một người con. Xin giới thiệu nguyên văn lá thư.

Chúa có nghe tiếng con không, lạy Chúa? Trong đời con, con chưa hề bao giờ nói chuyện với Chúa. Tuy nhiên, ngày hôm nay đây, con cảm thấy nhu cầu cần phải

chào hỏi Chúa.

Con biết rằng, ngay từ lúc còn thơ, người ta không ngừng lặp đi lặp lại, rót vào tai con rằng:

- *THIÊN CHÚA không hiện hữu! Không có THIÊN CHÚA!*

Và con, con thật dại dột ngu si đến độ, con tin rằng điều đó đúng thật, nghĩa là không có THIÊN CHÚA!

Cho đến giờ phút này đây, con cũng chưa bao giờ để ý đến hoặc chiêm ngưỡng vẻ đẹp của thiên nhiên. Chỉ mới ngày hôm nay thôi, con mới nhận ra vẻ đẹp này. Đối diện với trái đất, là bầu trời lấp lánh đầy sao, đang hiện diện trên đầu con. Con lặng lẽ chiêm ngắm vẻ đẹp tuyệt vời của bầu trời lấp lánh muôn tinh tú! Ôi tuyệt đẹp biết là chừng nào!

Làm sao mà con có thể bị lừa dối một cách phũ phàng cay đắng đến như thế!

Lạy Chúa, con không biết là Chúa có gơ tay ra tiếp đón con không, nhưng phần con thì con xin xưng thú điều này với Chúa và con tin rằng, Chúa sẽ hiểu con, đó là:

- Một phép lạ đã xảy ra, bởi vì, giữa vực thẳm của địa ngục trần gian khủng khiếp này: *ánh sáng đã chiếuọi, và con đã tìm thấy ánh sáng!*

Con sẽ không nói thêm với Chúa điều gì khác nữa, ngoài việc bày tỏ với Chúa niềm vui vì được biết rằng:

- **Chúa hiện hữu thật sự. Chúa là Đấng Hằng Sống!**

Vào đúng nửa đêm, đêm nay, chúng con được lệnh phải bắt đầu cuộc tấn công. Nhưng kể từ giờ phút này đây, con không còn sợ hãi gì nữa hết! Bởi vì:

- *Con biết rằng Chúa đang ghé mắt chăm chú nhìn con ...*

Thôi, Chúa ơi, đã có còi báo hiệu rồi. Phải làm sao bây giờ? Con không có chọn lựa nào khác, ngoài chọn lựa phải thi hành quân lệnh! Tuy nhiên, nếu được ở yên nơi đây với Chúa thì thật là tuyệt diệu êm ái biết chừng nào!

Con còn muốn vội vàng bày tỏ thêm với Chúa điều này nữa:

- *Chúa biết không, trận chiến này sẽ vô cùng khốc liệt! Có lẽ ngay chính đêm nay, con sẽ đến gõ cửa nơi Nhà Chúa!*

Cho dầu rằng, con đã không bao giờ là bạn hữu của Chúa, nhưng Chúa có cho phép con vào trú ngụ nơi Nhà Chúa không?

Coi kìa, người ta nói rằng con đang khóc ... Chúa có thấy là điều lạ lùng đang xảy ra nơi con không? ... Sở dĩ con khóc, là vì đôi mắt tinh thần của con đã được mở ra!

Lạy Chúa, xin hãy tha thứ cho con. Con sắp xông vào trận chiến và con biết chắc chắn rằng con sẽ không sống sót để trở về với gia đình. Nhưng mà lạ lùng và tuyệt diệu thay, con không cảm thấy sợ chết chút nào hết!!

... "Ca tụng Chúa đi, tự cõi trời thăm thẳm. Hãy ca tụng Người, mãi tận chốn cao xanh. Hãy ca tụng Chúa, mọi sứ thần thuộc hạ. Hãy ca tụng Người, toàn thể đạo thiên quân!... Hãy ca tụng Chúa, này vùng ô bóng nguyệt. Hãy ca tụng Người, muôn tinh tú rạng soi. Hãy ca tụng Chúa, hơi cửu trùng cao vút. Cả khối nước trời, chứa trên khoảng thỉnh không!... Hãy ca tụng Chúa, tự khắp mười phương đất. Bạc vua chúa cũng như hàng lê thứ. Khanh tướng công hầu, thủ lãnh trần gian. Ai là nam thanh, ai là nữ tú. Khấp mặt bò lão, khấp mặt nhĩ đồng. Nào ca tụng thánh danh THIÊN CHÚA, vì thánh danh Người cao cả vô song, và oai phong vượt quá đất trời. Thế lực dân Người, Người đã nâng cao. Đó là bài ca tụng của những ai hiểu trung với Chúa!" (Thánh vịnh 148)

(Marie-Michel, "Infinie sa Tendresse", Le Sarmant/FAYARD, 1986, trang 156-157)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt